

Nasza Matka

Nr 2 (136) luty 2018 (rok 13)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Ofiarowanie Pańskie (TB Gromnicznej)

2 lutego Kościół katolicki obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. Czyżni to na pamiątkę ofiarowania przez Maryję i Józefa ich pierworodnego syna, Jezusa, w świątyni jerozolimskiej. W polskiej tradycji jest to też święto Matki Bożej Gromnicznej.

2 lutego przypada także Dzień Życia Konsekrowanego. Siostry i bracia zakonnicy, podobnie jak Jezus w świątyni Jerozolimskiej, ofiarowują swoje życie na wyłączną służbę Bogu.

Według Ewangelii Jezus, zgodnie z prawem żydowskim, jako pierworodny

syn był ofiarowany Bogu w świątyni jerozolimskiej. Wtedy też starzec Symeon wypowiedział proctwo nazywając Jezusa "światłem na oświecenie pogan i chwałą Izraela". Dlatego święto to jest bogate w symbolikę światła. W Jerozolimie, gdzie Ofiarowanie Pańskie obchodzone było już w IV w., odbywały się - zazwyczaj nocą - uroczyste procesje ze świecami. >>>

SŁOWO BOŻE

(Mk 14, 12 - 16)

W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie: «Gdzie chcesz, abyśmy poszli poczynić przygotowania, żebyś mógł spożyć Paschę?» I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem: «Idźcie do miasta, a spotka was człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, gdzie wejdzie, powiecie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami? On wskaże wam na górze salę dużą, usłaną i gotową. Tam przygotujecie dla nas». Uczniowie wybrali się i przyszli do miasta, gdzie znaleźli, tak jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

Liturgiczną datę święta wyznacza upływanie czasu oczyszczenia Maryi po urodzeniu dziecka.

W Kościele zachodnim święto zostało wprowadzone w VII w. W Rzymie w tym dniu odbywała się najstarsza maryjna procesja, której uczestnicy nieśli zapalone świece. Prawdopodobnie ta procesja do największego sanktuarium rzymskiego - bazyliki Matki Bożej Większej - nadała świętu Pańskiemu charakter maryjny, który z wolna zaczął przeważać.

Od X w. pojawia się obrzęd poświęcenia świec, który jeszcze podkreśla i ubogaca symbolikę światła. Nawiązuje ona bezpośrednio do wielkanocnego paschału, który wyraża zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem. Ofiarowanie Jezusa oznacza początek nowego przymierza i nowego kapłaństwa, w którym Syn Boży sam jest Świątynią, Kapłanem i Ofiarą. Treść tego święta podkreśla zamierzoną przez Boga powszechność zbawienia, które ma objąć nawet pogan.

W Polsce święto ma charakter zdecydowanie maryjny - Matki Bożej Gromnicznej. Tak jak Maryja wniosła Jezusa do świątyni jerozolimskiej, tak też przynosi światło wierzącym. W kościele dokonuje się poświęcenia gromnic. Zapalone gromnice daje się do rąk konającym.

Na znak zawierzenia Maryi w czasie klęsk, szczególnie podczas burzy, w domach i gospodarstwach, również zapala się gromnice. Jako gromnice służą też świece chrzcielne, kiedy to w życie nowoochrzczonej osoby wkracza światło wiary, która prowadzi przez życie.

Dzień Matki Boskiej Gromnicznej miał przez całe stulecia wielkie znaczenie w roku kalendarzowym na wsi. Wtedy pachołkowie i służące otrzymywali zapłatę za przepracowany rok i mogli zmienić chlebobawcę. Z maryjnym świętem łączyły się też przysłowia wyrażające radość na nadchodzącą wiosnę, jak np. "Gromnica - zimy połowica", "Na Gromniczną mróz - chowaj chłopie sanie, szykuj wóz", czy "Na Gromniczną ciecze - to się zima wlecze". W tym dniu pochmurne niebo zwiastuje dobry, obfity rok, zaś słoneczne - przeszkody i trudności.

Ponadto od początku lutego dni są coraz dłuższe. Stare porzekadło ludowe mówi, że o ile dzień zimowego przesilenia słonecznego 21 grudnia był najciemniejszy w roku, to na Nowy Rok "przybywa dnia na barani skok", a na Trzech Króli już "na jeleni skok". 2 lutego dzień jest już dłuższy o całą godzinę, a do 21 marca przybywa dnia szczególnie szybko.

<https://www.deon.pl>

Święci znani i nieznani

Święty Błażej, biskup i męczennik

3 lutego

Błażej pochodził z Cezarei Kapadockiej, ojczyzny św. Bazylego Wielkiego, św. Grzegorza z Nazjanzu, św. Grzegorza z Nyssy, św. Piotra z Sebasty, św. Cezarego i wielu innych. Był to niegdyś jeden z najbujniejszych ośrodków życia chrześcijańskiego. Błażej studiował filozofię, został jednak lekarzem. Po pewnym czasie porzucił swój zawód i podjął życie na pustyni. Stamtąd wezwano go na stolicę biskupią w położonej nieopodal Sebaście (wcześniej w Armenii, dziś Sivas w Turcji). Podczas prześladowań za cesarza Licyniusza uciekł do jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego pobytu. Został aresztowany i uwięziony. W lochu więziennym umacniał swój lud w wierności Chrystusowi.

>>>

Tam właśnie miał cudownie uleczyć syna pewnej kobiety, któremu gardło przebiła ość, uniemożliwiając oddychanie. Chłopcu groziło uduszenie. Dla upamiętnienia tego wydarzenia Kościół do dziś w dniu św. Błażeja błogosławi gardła. W niektórych stronach Polski na dzień św. Błażeja robiono małe świece, zwane "błażkami", które niesiono do poświęcenia i dotykano nimi gardła. W innych stronach poświęcano jabłka i dawano je do spożycia cierpiącym na ból gardła.

Kiedy daremne okazały się wobec niezłomnego biskupa namowy i groźby, zastosowano wobec niego najokrutniejsze tortury, by zmusić go do odstępowania od wiary, a za jego przykładem skłonić do apostazji innych. Ścięto

go mieczem prawdopodobnie w 316 roku. Jest patronem m.in. kamieniarzy i gręplarzy, mówców, śpiewaków oraz wszystkich innych osób, które muszą dbać o swoje gardło i struny głosowe; jest także patronem chorwackiego miasta Dubrownik. Jego kult był znany na całym Wschodzie i Zachodzie. Przyzywany podczas chorób gardła, opiekun zwierząt, jeden z Czternastu Świętych Wspomożycieli.

W ikonografii św. Błażej przedstawiany jest jako biskup, który błogosławi. Atrybutami jego są: jeleń, pastorał, ptaki z pożywieniem w dziobie, dwie skrzyżowane świece, zgrzeblo - narzędzie tortur.

<http://brewiarz.pl/czytelnia/swieci>

Helena. Misja możliwa

9 lutego będzie miała premierę książka "Helena. Misja możliwa", wydana przez Wydawnictwo Salwator. „Ona była światłem. Zniknęła i pojawiała się z prędkością światła. Ogrzewała jak światło. Żyła porządnie, z pasją i szybko” – tak o Helence Kmieć opowiada jej mama. Rozmowa z rodzicami jest pierwszą z 24, które odnajdziemy w książce „Helena. Misja możliwa”.

Wśród osób, które uchyliły drzwi do intymnego świata swoich wspomnień, są również: siostra, wujek-biskup, chłopak, koleżanka ze studiów, nauczycielka śpiewu ze szkoły muzycznej, przyjaciele z duszpasterstwa akademickiego w Gliwicach i wolontariatu misyjnego (w tym gronie Anita, która towarzyszyła Helenie

na ostatniej misji), a także duszpasterze i siostry zakonne - służebniczki dębickie z boliwijskiej Cochabamby.

Książka jest opowieścią o Helence Kmieć, ale też o miłości i o tęsknocie, którą zostawiło jej odejście. Przybliża nam życie wolontariuszki misyjnej i w pewien naturalny sposób mówi o ludziach, którzy na zawsze pozostaną świadkami jej życia.

Helena Kmieć należała do Wolontariatu Misyjnego Salwator. W styczniu 2017 roku została zamordowana na placówce misyjnej w Boliwii.

Niezwykła w swej zyczajności. W różowym mundurku linii lotniczych wbiegała do kościoła w Gliwicach. Uczyła angielskiego zambijskie dzieci ulicy. Grała i śpiewała podczas wypadów w góry ze znajomymi. Wyjechała do Boliwii, by otoczyć troską maluchy z zakonnej ochronki. Przyjaciele mówią zgodnie: „doba była dla niej za krótka”. I mówią też: „Jeżeli ktoś z nas ma trafić do nieba i być świętym, to ona idzie w pierwszej kolejności”.

Autorzy podkreślają, że książka „Helena. Misja możliwa” nie została przez nich napisana, a wysłuchana: „Dziś wszystkie te historie z wdzięcznością, ale i nadzieją przekazujemy innym”.

<http://www.salwatorianie.pl/helena-misja-mozliwa>

Strona Żywego Różańca

Papieskie intencje modlitewne na rok 2018

Intencja powszechna:

Aby ci, którzy sprawują władzę materialną, polityczną lub duchową, nie pozwolili, by rządziła nimi korupcja.

**Przełącz proszę 1% swojego podatku
na FUNDACJĘ IM. KSIĘDZA JORDANA
dla wspierania Wyższego Seminarium Duchownego
Salwatorianów**

Wypełniając roczne zeznanie podatkowe przełącz proszę 1% swojego podatku na FUNDACJĘ IM. KSIĘDZA JORDANA dla wspierania Wyższego Seminarium Duchownego Salwatorianów.

Numer KRS: 000090846.

Jak to zrobić?

Wystarczy zaznaczyć w odpowiednim miejscu na formularzu PIT wólcę przekazania 1 % swojego podatku dochodowego na rzecz Fundacji im. Księdza Jordana, wpisując tylko podany wyżej numer KRS i to już wszystko. To naprawdę nic nie kosztuje, ponieważ podatek ten tak czy inaczej zostaje nam potrącony i przeznaczony przez Państwo na inne niewiadome cele.

Prosimy także gorąco, aby zachęcić znajomych, przyjaciół, członków rodziny i inne życzliwe osoby, do przekazywania 1% swojego podatku na powyższy cel. Jak mówi stare przysłowie: "ziarno do ziarnka, a zbierze się miarka".

Z góry dziękujemy za zrozumienie i pomoc. Za każdy, nawet najmniejszy datek, składamy serdeczne podziękowanie i zapewniamy o modlitwie wspólnoty seminarzysty w intencji ofiarodawców.

Wypełniając roczne zeznanie podatkowe

**przełącz proszę
1% swojego podatku**

na FUNDACJĘ IM. KSIĘDZA JORDANA
dla wspierania
Wyższego Seminarium Duchownego
Salwatorianów

Numer KRS: 00 00 09 08 46

Możesz również złożyć darowiznę
bezpośrednio na konto Fundacji o numerze:
81 1020 2906 0000 1902 0129 4404

Ojciec Franciszek Jordan

FUNDACJA IM. KSIĘDZA JORDANA

pomaga w kształceniu Merytków ze zgromadzenia zakonnego salwatorianów, którzy po zakończeniu studiów i otrzymaniu święceń kapłańskich wyruszają do posługi ewangelizacyjnej i duszpasterskiej w Polsce i na świecie. Obecnie polscy salwatorianie, którzy ukończyli seminarium w Baginie k. Wrocławia, posługują ludziom w dziewiętnastu krajach na wszystkich kontynentach świata, zgodnie z pragnieniem założyciela zakonu – Ojca Franciszka Jordana.

Za każdy, nawet najmniejszy datek, składamy serdeczne podziękowanie i zapewniamy o modlitwie wspólnoty seminarzysty w intencji ofiarodawców.

Ks. Aleksander Jasinski SDS
Prezes Fundacji

Fundacja im. Księdza Jordana
Bagno 86 55-120 Oborniki Śląskie
tel. +48 71 301 61 26 kom. +48 697 24 00 66
www.fkj.salwatorianie.eu

INTERCJE MSZALNE

Luty 2018

Czwartek	1 lutego	Czwartek	15 lutego
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	
Piątek Ofiarowanie Pańskie	2 lutego	Piątek	16 lutego
8 ⁰⁰	R. Pająk	18 ⁰⁰	Za ++ Kazimierza, żonę Rozalię, synów Michała i Wacława
18 ⁰⁰	R. Majowska	Sobota	17 lutego
Sobota	3 lutego	18 ⁰⁰	R. Gwiazdowska
18 ⁰⁰	R. Ciszewski	Niedziela 1 W. Postu	18 lutego
Niedziela 5 zwykła	4 lutego	8 ⁰⁰	R. Majowska
8 ⁰⁰	R. Pisarska	10 ⁰⁰	R. Kędzia
10 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Broja
14 ³⁰		Poniedziałek	19 lutego
Poniedziałek	5 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Wtorek	20 lutego
Wtorek	6 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Środa	21 lutego
Środa	7 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	22 lutego
Czwartek	8 lutego	18 ⁰⁰	R. Bubała
18 ⁰⁰		Piątek	23 lutego
Piątek	9 lutego	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	R. Świerczyńska	Sobota	24 lutego
Sobota	10 lutego	18 ⁰⁰	Za + Eugeniusza Mazurek w 1 rocz. śm.
18 ⁰⁰		Niedziela 2 W. Postu	25 lutego
Niedziela 6 zwykła	11 lutego	8 ⁰⁰	Za + Jolantę Długąj /od mieszkańców/
8 ⁰⁰	Za + Ryszarda Kęska w 1 rocz. śm.	10 ⁰⁰	Z podz. za odebrane łaski i z prośbą o dalsze i szczęśliwą śmierć dla Niny Miazgowicz z ok. ur.
10 ⁰⁰	R. Gracyalny	14 ³⁰	R. Gracka
14 ³⁰	R. Rożek	Poniedziałek	26 lutego
Poniedziałek	12 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Wtorek	27 lutego
Wtorek	13 lutego	8 ⁰⁰	W int. emerytów i starszych
8 ⁰⁰	Fatimska	Środa	28 lutego
Środa Popielcowa	14 lutego	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰			
18 ⁰⁰	R. Kołodziej		

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Luty 2018 - Maj 2018

3 luty 2018	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
17 luty 2018	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
3 marzec 2018	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
17 marzec 2018	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
31 marzec 2018	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
14 kwiecień 2018	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
28 kwiecień 2018	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
5 maj 2018	Rodzice dzieci przystępujących do I komunii świętej
12 maj 2018	Rodzice dzieci obchodzących rocznicę I komunii świętej

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Kącik kulinarny: Kotlety ze śledzia

Składniki:

- 6 filetów śledziowych
- kajzerka
- 1-2 jajka
- cebula
- masło, pieprz (soli nie trzeba)
- opcjonalnie: sos grzybowy lub kaparowy

Sposób przygotowania:

Śledzie wymoczyć co najmniej przez kilka godzin. Po tym czasie zemleć je w maszynce do mielenia lub bardzo drobno usiekać. Cebulę posiekać bardzo drobno i udusić na maśle do miękkości (można zastąpić solidną ilością szczypiorku). Śledzia i cebulę połączyć z namoczoną w mleku kajzerką, jajkiem, przyprawami i całość dokładnie wymieszać na gęstą pastę, w razie konieczności regulując gęstość podsypując bułką tartą lub

rozrzedzając dodatkowym jajkiem aż masa da się formować w kotlecki. Uformowane obtaczać w bułce tartej i smażyć z obu stron do zrumienienia. Podawać z sosem grzybowym lub kaparowym.

gmb

Kącik humoru

Młoda dziółka wleciała uradowano do izby i pado:

- Babko, pamięćcie wy jedszcie jak wos kto pierwszy roz pocałowol?

- Coś ty, jo już nawet tego ostatniego nie pamiętom.

Roz w sądzie skarżyli takiego jak to padają recydywistę. Sędzia tak patrzy na niego i rzekł:

- Jak widać to musicie być zepsutym człowiekiem. W jakim to towarzystwie żeście się wychowali i obracali?

- No wiedzą, od młodości mom ino z sędziami i adwokatami do czynienia!

Antek, czy ty wiesz jako jest różnica pomiędzy psem a kobietą?

- ?

- No widzisz, baba to na swojego szczeko a do cudzego sie przymilo a pies na opak!

Maształski i Ecik słuchają opowieści Zygusia Materzoka o jego przygodzie w dżungli.

- Patrzą, a przede mną pieronowo wielki boa! Struchlałych ze strachu. A tu ci wychodzi fakir. Ino gwizdnął i boa zniknął.

- To jeszcze nic - wtrącił Ecik. - Moja staro miała takiego boa i poszli my na dancing. Przewiesiła boa przez krzesło i nikt nie gwizdnął, a boa zniknął...

Babcia wypełnia papierki w urzędzie skarbowym.

Wypełnia, wypełnia...

Wreszcie wypełniła i oddaje urzędnikowi, a urzędnik:

- Ale jeszcze musi się pani podpisać.

- A jak się mam podpisać?

- No, normalnie. Tak, jak się pani podpisuje w liście.

Wiec babcia napisała:

"Całuję Was mocno! Babcia Alina"

Podchodzi informatyk do fortepianu i ogląda wnikliwie:

-Hm, tylko 84 klawisze, z czego 1/3 funkcyjnych, wszystkie nieopisane, chociaż... shift naciskany nogą. Oryginalnie.

- Jak najczęściej informatycy zwracają się do swoich żon?

- Myszko.

Jaskiniowiec wezwał do swojej jaskini dentystę, żeby fachowo usunął mu bolącego zęba. Dentysta wyjmując z walizeczki dwie maczugi: małą i dużą.

Jaskiniowiec pyta:

- Do czego służy ta mała maczuga?

- Do usunięcia zęba.

- A ta duża?

- To środek uśmierzający ból. Proszę pochylić się i skierować głowę w moją stronę.

Gość zwraca się do kelnera:

- Miesiąc temu jadłem tutaj doskonałą pieczeń. Proszę o taką samą.

- Niech szanowny pan chwilkę poczeka. Zapytam w kuchni, czy jeszcze jej trochę zostało!

Papież Franciszek: Wielki Post to czas pielgrzymki nadziei

(1 marca 2017) - fragmenty

Dzisiaj, w Środę Popielcową wkraczamy w okres liturgiczny Wielkiego Postu. A ponieważ trwa cykl katechez o chrześcijańskiej nadziei, chciałbym wam dzisiaj przedstawić Wielki Post jako pielgrzymkę nadziei.

Rzeczywiście taka perspektywa staje się natychmiast oczywista, jeśli pomyślimy, że Wielki Post został ustanowiony w Kościele jako czas przygotowania do Wielkanocy, a zatem cały sens tego okresu czterdziestu dni czerpie światło z tajemnicy paschalnej, ku której jest ukierunkowany. Możemy sobie wyobrazić Zmartwychwstałego Pana, który wzywa nas, byśmy wyszli z naszych ciemności, a my wyruszamy w pielgrzymce do Niego, będącego Światłem. Wielki Post to pielgrzymka ku Jezusowi Zmartwychwstałemu. Wielki Post to czas pokuty, a także umartwienia, ale nie jest celem samym w sobie, lecz służącym temu, abyśmy zmartwychwstali z Chrystusem, abyśmy odnowili naszą tożsamość chrzcielną, to znaczy narodzili się na nowo "z wysoka", z Bożej miłości (por. J 3,3). Dlatego właśnie Wielki Post jest ze swej natury czasem nadziei.

Aby lepiej zrozumieć, co to oznacza musimy odwołać się do fundamentalnego doświadczenia wyjścia Izraelitów z Egiptu, opowiedzianego w Biblii w Księdze noszącej tę nazwę: Wyjścia. Wszystko zaczyna się od sytuacji niewoli w Egipcie, od ucisku, pracy przymusowej. Ale Pan nie zapomniał o swoim ludzie i swojej obietnicy: powołał Mojżesza i ramieniem pełnym potęgi wyprowadził Izraelitów z Egiptu i poprowadził ich przez pustynię ku ziemi wolności. Podczas tej pielgrzymki z niewoli ku wolności, Pan dał Izraelitom prawo, aby ich wychować do miłowania Go, jedynego Pana i miłowania siebie nawzajem jak bracia. Pismo Święte ukazuje, że wyjście jest długie i żmudne: symbolicznie trwa 40 lat, to znaczy tyle, ile trwa życie jednego pokolenia. Pokolenia, które w obliczu doświadczenia pielgrzymki stale ma

pokusę oplakiwania Egiptu i cofnięcia się wstecz. Również my wszyscy znamy pokusę, by cofnąć się wstecz! Ale Pan jest wierny, a ci biedni ludzie, prowadzeni przez Mojżesza, dochodzą do Ziemi Obiecanej. Cała ta pielgrzymka odbywa się w nadziei: nadziei na dotarcie do Ziemi, i właśnie w tym sensie jest "wyjściem" wyjściem z niewoli ku wolności. A te czterdzieści dni także dla nas wszystkich są wyjściem z niewoli grzechu do wolności spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym. Każdy krok, każdy trud, każde doświadczenie, każdy upadek i każde powstanie, wszystko ma sens tylko w zbawczym planie Boga, który chce dla swego ludu życia, a nie śmierci, radości, a nie bólu. [...]

Wielki Post żyje tą dynamiką: Chrystus nas poprzedza swoim wyjściem, a my przemierzamy pustynię dzięki Niemu i idąc za Nim. On był za nas kuszony i pokonał Kusiciela dla nas, ale my także musimy wraz z Nim stawić czoła pokusom i je pokonać. On nam daje wodę żywą Swego Ducha, a do nas należy czerpanie z jej źródła i picie, w sakramentach, w modlitwie, w uwielbieniu. On jest światłem, które przewycięża ciemność, a od nas wymaga się, byśmy podsycaли mały płomień, jaki został nam powierzony w dniu chrztu.

W tym sensie Wielki Post jest "sakramentalnym znakiem naszego nawrócenia". Kto podejmuje drogę wielkopostną, zawsze znajduje się na drodze nawrócenia. Wielki Post jest "sakramentalnym znakiem naszego nawrócenia", naszej pielgrzymki od niewoli ku wolności, którą zawsze trzeba ponawiać. Jest to niewątpliwie pielgrzymka trudna i tak powinno być, bo miłość wymaga trudu, ale jest to pielgrzymka pełna nadziei. Powiedziałbym więcej: wielkopostne wyjście jest pielgrzymką, w której kształtuje się sama nadzieja. [...]

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)